

© Het Nieuwsblad / www.nieuwsblad.be.

Vereniging voor Sterrenkunde pleit voor “Dark sky-parken”

Sterrenkundigen vragen pikdonkere nachten

29/04/2018 om 03:00 door Jens Vancaeneghem - Print - Corrigeer (mailto:redactienbo@nieuwsblad.be?subject=Correctie%20-%20'Sterrenkundigen%20vragen%20pikdonkere%20nachten'&body=https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20180428_03488524)

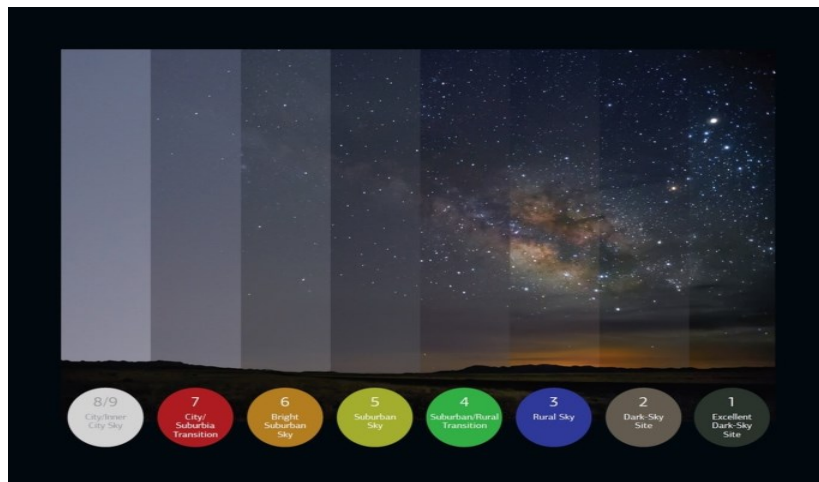
(FOTO: PUT)

Nacht- of donkertegebieden waar je in alle rust naar de sterren kan kijken. Als het van de Vereniging Voor Sterrenkunde (VVS) afhangt, is België er straks mee bezaaid. “Voorwaarde is wel dat de overheden eindelijk werk maken van een beperking van de lichteinder”, zegt Stijn Vanderheiden van de VVS.

“Als ik ergens een voordracht geef, dan vraag ik altijd: *Wie heeft de melkweg al eens gezien?* De enigen die *ja* zeggen, zijn mensen die naar het verre buitenland op reis zijn geweest. Terwijl de sterren hier even mooi en fascinerend zijn. We kunnen ze alleen niet zien door de overdreven lichtvervuiling.”

Stijn Vanderheiden is voorzitter van de Werkgroep Lichteinder van de VVS en hij heeft er zijn missie van gemaakt om de nacht zo donker mogelijk te maken. Daarvoor haalde hij zijn inspiratie bij de International Dark-Sky Association (IDA), een organisatie die gebieden met weinig lichteinder wereldwijd een soort kwaliteitslabel geeft.

“Er bestaan verschillende gradaties”, zegt Vanderheiden. “Van ver afgelegen gebieden die in complete duisternis zijn gehuld (*Dark sky sanctuary*) tot gemeenten die maatregelen nemen om de verlichting te beperken (*Dark sky community*). In België moet het haalbaar zijn om Dark sky-parken te hebben, wat daar ergens tussenin ligt.”

De verschillende graden van “duisternis”. In Vlaanderen zitten we doorgaans helemaal links, het ideaal is helemaal rechts. (FOTO: RR)

Slimme verlichting

In onze buurlanden Nederland en Duitsland bestaan ze al, maar in het extreem verlichte België wordt het toch wat harder zoeken. Op een kaart van de VVS is te zien dat in Vlaanderen enkel kleine stukjes van de Westhoek, het Meetjesland, het diepe Limburg en het Hageland in aanmerking komen.

“Het punt is dat die gebieden als voorbeeld dienen van hoe het in het hele land moet”, zegt Vanderheiden. “En dat gemeentebesturen gaan samenwerken om de lichteinder in hun regio te beperken. Bijvoorbeeld door verlichtingspalen te gebruiken die het licht heel gericht naar de grond schijnen. Of slimme verlichtingen die enkel aanspringt als er iemand passeert.”

Toeristische troef

Volgens Vanderheiden kunnen gemeenten hun nachtgebieden uitspelen als toeristische troef. “Niet alleen voor amateur-astronomen, maar voor elke natuurliefhebber”, zegt hij.

In Vlaanderen gebeurt hetzelfde ook al met de stiltegebieden, beschermd door de overheid omdat je er enkel natuurlijke geluiden hoort. Verschillende gemeenten promoten die als heiligdom waar je kan ontkomen aan het stresserende leven.

De VVS hoopt daarom dat minister van Omgeving Joke Schauvliege (CD&V) eenzelfde label uitdeelt voor donkertegebieden, maar volgens haar woordvoerder is er geen nieuwe regelgeving gepland.

